

34

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 2 lutego 1970 r.

w sprawie obsady łodzi i tratw ratunkowych morskich statków pasażerskich oraz wydawania świadectwa ratownika.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do polskich morskich statków pasażerskich odbywających podróże międzynarodowe.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące egzaminowania i wydawania świadectw ratownika stosuje się również do członków załóg polskich statków morskich innych niż określone w ust. 1.

§ 2. 1. W składzie załogi każdego morskiego statku pasażerskiego powinna znajdować się określona liczba osób posiadających odpowiednie kwalifikacje do obsługi oraz do kierowania łodziami i tratwami ratunkowymi.

2. Dowodem posiadania kwalifikacji wymienionych w ust. 1 jest dyplom oficera służby pokładowej lub świadectwo ratownika, przewidziane w rozporządzeniu.

§ 3. 1. Minimalną liczbę osób, posiadających kwalifikacje przewidziane w § 2, dla każdej znajdującej się na statku łodzi ratunkowej (kwalifikowana obsada) określa poniższa tabela:

Nośność łodzi wystarczająca dla:	Minimalna liczba kwalifikowanej obsady:
poniżej 41 osób	2
od 41 do 61 osób	3
od 62 do 85 osób	4
ponad 85 osób	5

2. Spośród osób określonych w ust. 1 powinien być wyznaczony dla każdej łodzi ratunkowej kierownik łodzi i jego zastępca.

§ 4. 1. Dla każdej motorowej łodzi ratunkowej powinien być wyznaczony co najmniej jeden członek załogi obeznany z obsługą silnika łodzi.

2. Dla każdej łodzi ratunkowej wyposażonej w stałą radiostację łodziową i reflektor powinien być wyznaczony członek załogi obeznany z obsługą tego wyposażenia.

3. Jeżeli statek jest wyposażony w przenośną radiostację łodziową, powinien być wyznaczony członek załogi odpowiedzialny za umieszczenie tej radiostacji w określonej łodzi ratunkowej, jak również członek załogi posiadający odpowiednie umiejętności do jej obsługi.

4. Kierownik łodzi ratunkowej powinien posiadać imienny wykaz członków załogi stanowiących obsadę łodzi i powinien zapewnić, aby członkowie załogi wchodzący w skład tej obsady byli zaznajomieni ze swymi obowiązkami.

§ 5. Kierownika i innych członków załogi stanowiących obsadę łodzi ratunkowej wyznacza kapitan statku.

§ 6. Dla każdej tratwy ratunkowej kapitan statku wyznacza co najmniej jednego członka załogi posiadającego kwalifikacje przewidziane w § 2; w razie wyznaczenia do obsługi tratwy ratunkowej więcej niż 1 członka załogi — kapitan statku wyznacza kierownika tratwy.

§ 7. 1. Świadectwo ratownika może być wydane osobie, która:

- 1) odpowiada warunkom zdrowotnym wymaganych od osób zatrudnionych w służbie pokładowej na polskich statkach morskich, stwierdzonym ważnym świadectwem lekarskim, wydanym w przepisany trybie,
- 2) posiada praktykę pływania w ilości co najmniej 12 miesięcy, nabytą poza granicami żeglugi krajowej,
- 3) złożyła egzamin teoretyczny i praktyczny według programu określonego w § 8.

2. Świadectwo ratownika na statkach uprawiających żeglugę krajową może być wydane osobie, która odpowiada warunkom określonym w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz posiada co

najmniej 24 miesiące praktyki pływania, nabytej w żegludzie krajowej.

3. Przez żegludę krajową rozumie się żegludę określoną w przepisach dotyczących kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich w tej żegludzie.

4. Wzór świadectwa ratownika zawiera załącznik do rozporządzenia.

§ 8. 1. Egzamin na ratownika powinien obejmować sprawdzenie wiadomości i umiejętności kandydata w zakresie: zasad budowy i działania środków ratunkowych, wodosłania i podnoszenia ich na statek, wiosłowania, sterowania i żaglowania, umiejętności należytego użycia wyposażenia i osprzętu środków ratunkowych, nadawania i odbierania sygnałów oraz przyjmowania i wydawania rozkazów stosowanych przy czynnościach związanych z używaniem środków ratunkowych, jak również w zakresie zachowania się rozbitków znajdujących się na morzu oraz udzielania im pierwszej pomocy.

2. Szczegółowy program egzaminu ustala Minister Żeglugi.

§ 9. 1. Egzamin przeprowadzają komisje egzaminacyjne powoływane przy urzędach morskich przez dyrektora urzędu morskiego.

2. Z egzaminu powinien być sporządzony protokół.

§ 10. 1. Świadectwa ratownika wydaje urząd morski na podstawie protokołu przewidzianego w § 9 ust. 2.

2. Urzędy morskie prowadzą ewidencję wydawanych świadectw ratownika.

§ 11. Kandydaci ubiegający się o uzyskanie stopni marynarskich lub rybackich, dla których przepisy dotyczące kwalifikacji zawodowych wymagają posiadania świadectwa ratownika, podlegają egzaminowi i otrzymują świadectwa ratownika na zasadach i w trybie ustalonych w rozporządzeniu.

§ 12. Świadectwa ratownika członków załogi statku pasażerskiego powinny znajdować się u kapitana statku i na każde żądanie organu inspekcyjnego powinny być okazwane do kontroli wraz z imiennym wykazem oficerów pokładowych i członków załogi posiadających takie świadectwo, przydzielonych w wymaganej liczbie dla poszczególnych łodzi i tratw ratunkowych, jak również osób przydzielonych do obsługi silników, reflektorów oraz stałych i przenośnych radiostacji łodzi i tratw ratunkowych.

§ 13. Świadectwa ratownika wydane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów zachowują swą ważność.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 4 lipca 1933 r. o zapewnieniu statkom morskim służącym do przewozu pasażerów, obsługi łodzi i tratw ratunkowych oraz o świadectwach wiosłarskich (Dz. U. z 1933 r. Nr 57, poz. 432, z 1934 r. Nr 13, poz. 109 i z 1935 r. Nr 15, poz. 85).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

Załącznik do rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1970 r. (poz. 34).

• • • • • . Urząd Morski

ŚWIADECTWO RATOWNIKA

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Żeglugi z dnia 2 lutego 1970 r. w sprawie obsady łodzi i tratw ratunkowych morskich statków pasażerskich oraz wydawania świadectwa ratownika (Dz. U. Nr 4, poz. 34) stwierdza się, że:

Ob.
(imię i nazwisko)

urodzony dnia w złożył przepisany egzamin dla uzyskania świadectwa ratownika.

Świadectwo niniejsze upoważnia do obsługi i kierowania łodziami i tratwami ratunkowymi:

- 1) polskich statków morskich *),
- 2) polskich statków morskich w żegludzie krajowej *).

Nr

Dyrektor

*) Niepotrzebne skreślić.